

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202071
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218202071.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému O.U. L., X.. XX.XX.XXXX, L. XXX XX J. XX, o zaplatenie sumy 1.163,08 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Konanie v časti o sumu 252,88 Eur s príslušenstvom, **z a s t a v u j e**.
- III. Žalobca **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.
- IV. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.09.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.163,08 Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.163,08 Eur od 05.12.2015 do zaplatenia.

2. V žalobe dôvodil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), ktorý so žalovaným uzatvoril dňa 19.06.2013 zmluvu o pôžičke č. 7120569, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 2.000,00 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 63,22 Eur až do celkovej sumy vo výške 3.793,20 Eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2.039,82 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 28.09.2015 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 29.11.2015. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1.163,08 Eur. Právny predchodca žalobcu si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne od 05.12.2015 až do zaplatenia, teda od 6. dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalovanému bolo oznámenie zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Tiež si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 07.03.2019, právoplatným dňa 17.04.2019, súd pripustil, aby namiesto žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Podaním doručeným súdu dňa 09.09.2019 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 252,88 Eur s príslušenstvom späť z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného. V tejto časti žiadal konanie zastaviť.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom bol prítomný žalovaný, právny zástupca žalobcu a žalobca ospravedlnili svoju neúčasť na pojednávaní a vyjadrili súhlas, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Na pojednávaní dňa 09.09.2019 súd vyhlásil rozsudok.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nemá peniaze, že nemá z čoho platiť.

8. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to Žiadosťou o poskytnutí bezúčelového spotrebiteľského úveru - najľahšej pôžičky zo dňa 17.06.2013, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 19.06.2013, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere - zmluva č. 7120569, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.11.2015, prehľadom splátok a úhrad, notárskou zápisnicou o zlúčení CFH s nástupníckymi spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., návrhom na zmenu na strane žalobcu zo dňa 07.01.2019, listinnými dôkazmi o postúpení pohľadávky voči žalovanému na súčasného žalobcu a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov.

9. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu spol. CFH na základe žiadosti žalovaného zo dňa 17.06.2013 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke dňa 19.06.2013. Žiadosť o poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru - najľahšej pôžičky obsahuje osobné údaje žalovaného, ktoré predstavujú jeho meno, priezvisko, rodné číslo, bydlisko, údaj o tom, že žalovaný je starobný dôchodca s výškou mesačného príjmu 272,40 Eur. Žiadosť tiež obsahuje údaj o požadovanej výške pôžičky v sume 2.000,00 Eur s počtom požadovaných mesačných splátok 60. Pri podpise klienta sa nachádza rukou písaný podpis „Bily“.

10. Dňa 19.06.2013 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný Zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.000,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 63,22 Eur v počte 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 29,00 %, RPMN 29,00 % a priemernej hodnote RPMN 20,44 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 1.666,76 Eur a celková čiastka bola vo výške 3.666,76 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 6/2018. Pri podpise klienta je uvedený: „Vid' žiadosť“.

11. Podľa Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu CFH so spoločnosťami VÚB, a.s. (právny predchodca žalobcu) a VÚB leasing, a.s., a to tak, že CFH zanikla a nástupníckymi spoločnosťami sa stali VÚB, a.s., a VÚB leasing, a.s. Z označenej notárskej zápisnice, časti nazvanej „PROJEKT ROZDELENIA ZLÚČENÍM“, časti 3. Predmet projektu, bodu 3.3 písm. a) a b) vyplýva, že VÚB leasing, a.s. bude pokračovať v produkte QCar a produkte Triangel - splátkový predaj zanikajúcej spoločnosti. Podľa bodu 3.4. v prevádzkovaní Ostatného podnikania bude pokračovať VÚB, a.s., ktorá následne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému súčasnému žalobcovi. Súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu uznesením zo dňa 07.03.2019, právoplatným dňa 17.04.2019. Z tohto dôvodu žalobcovi svedčí aktívna vecná legitimácia v danom spore, ktorý má základ v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

12. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 09.09.2019 vzal z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného žalobu v časti o zaplatenie sumy 252,88 s príslušenstvom (spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania) späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

13. 19. Podľa § 144 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

15. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 252,88 Eur s príslušenstvom späť, súd konanie v tejto časti zastavil. Vzhľadom na to, že čiastočné späťvzatie bolo súdu doručené pred prvým pojednávaním vo veci, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 19.06.2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (...) j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, (...).

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

24. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi spoločnosťou CFH a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2013, na základe ktorej bol žalovanému reálne poskytnutý úver v sume 2.000,00 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť formou pravidelných 60 mesačných splátok vo výške 63,22 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 29,00 %, RPMN 29,00 %, pri priemernej hodnote RPMN 20,44 %, s termínom konečnej splatnosti stanovenej na 6/2018, pri celkovej čiastke 3.666,76 Eur a celkovými nákladmi spotrebiteľa 1.666,76 Eur.

25. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. V uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 6/2018“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013).

28. Vzhľadom na to, že v predmetnej zmluve je dátum konečnej splatnosti určený len „6/2018“, a to bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatený, nemožno takéto dojednanie považovať za súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

29. Súd konštatuje, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonnodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

31. Hoci v predmetnej zmluve je v rámci čl. VII. Zmluvné podmienky, bod 7, ods. 7.1. uvedený vzorec pre výpočet RPMN, súd nepovažuje takéto dojednanie za také, ktoré by zodpovedalo dikcii § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že naznačená konštrukcia výpočtu RPMN je pre bežného spotrebiteľa nejasná s malou pravdepodobnosťou spôsobilosti spotrebiteľa orientovať sa vo vzorci. Navyše výpočet nie je pre spotrebiteľa šitý na mieru, ide o vzorec, ktorý je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ predkladá v rozhodnom období veľkému počtu spotrebiteľov. Súd už len dodáva, že len žiadosť žalovaného o poskytnutie pôžičky je ním podpísaná, avšak zmluva o poskytnutí pôžičky ním podpísaná nie je, pričom pri podpise klienta je uvedený údaj „Vid' zmluva“. Aj uvedené zistenie presvedčivo naznačuje, že žalovaný o RPMN a predpokladoch pre jej výpočet nemal pred uzavretím zmluvy vedomosť.

32. Keďže predmetná úverová zmluva nemá všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov.

33. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaný reálne čerpal titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaný zaplatil. Žalovaný v danej veci čerpal titulom úveru sumu 2.000,00 Eur a žalobcovi uhradil sumu 2.039,82 Eur, a od 06.09.2018 aj ďalšie čiastkové plnenia v celkovej sume 252,88 Eur. Ako už súd uviedol v bode 16. odôvodnenia tohto rozsudku, konanie v časti o zaplatenie sumy 252,88 Eur s príslušenstvom na základe návrhu žalobcu čiastočne zastavil. Keďže súd vyhodnotil úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 19.06.2013 ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca by mal nárok na zaplatenie sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami a žalovaným uhradenými sumami. Keďže žalovaný zaplatil v prospech žalobcu viac ako predstavuje suma pôžičky, teda viac ako 2.000,00 Eur, súd žalobu zamietol.

34. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnil aj § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade súd žalobu zamietol, čo znamená plný úspech v spore na strane žalovaného. V časti o zaplatenie sumy 252,88 Eur s príslušenstvom (z celkovo uplatňovaného nároku 1.163,08 Eur s príslušenstvom) súd konanie zastavil z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného, čo znamená, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. Pri zohľadnení toho, že žalovaný už nebol povinný žalobcovi plniť nad sumu 2.000,00 Eur, ako aj s prihliadnutím na úspech žalovaného v zostávajúcej časti žaloby (po čiastočnom späťvzati), žalovaný by mal nárok na náhradu trov konania. Žalovaný si však nárok na náhradu trov konania neuplatnil, a preto mu ich súd nepriznal. Z uvedených dôvodov nárok žalobcu na náhradu trov konania v tomto prípade nie je daný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.